

Joan Oliver - Joan Vinyoli

Pobríssima, revessa, tenebrosa
ànima meva, vols venir
fins a l'Espluga del Misteri?
Veuràs i no entendràs
i tot seguit, esquerpa,
voldràs desfer el camí que et torni
al teu eixut costum,
pendís avall del temps mortal.

Vine, emperò. Pots ser triada,
llampada, retinguda,
ferida dolçament pel raig secret,
pel crit prodigiós.

«La llum, la pau,
el gran tresor inexhaurible
són a l'Espluga»—diuen.
«Algú en serà enriquit »

Anima meva, mira:
aquest és el camí.

(No sé l'amor, vull creure, espero.)

Anima meva,
rabadà, vols venir?

Rere Quart
J. Granyer

NADAL 1954

BARCELONA

TOT ESPERANT

- Van dir que tornariem aviat.
- Abans de caure la tercera nit.
- N'han caigut més de cent i no han tornat.
- Ens detesten.
 - Pots ser.
 - Ten-ho per dit.
- I si provessis d'eixamplar el forat?
- Martell i escarpra, blau o sangtrait!
- Ens prometieu sol, no soledat!
 - Hi ha llumins?
 - Només un i encara humit.
- Doucs au, votem!
 - I si empatem? Som dos!
- Resaré un pare nostre al meu difunt.
- El teu és un difunt molt peresós.
 - Tens fil i agulla?
 - Si.
 - Fes-me un repunt a la boca, i així ni veu ni tos.
- Però, jo què?
 - Tu has de callar per punt!

Pere Quart

LA FUNESTA BARREJA Sonet amb estrambot

Hi ha un fet que em reca cada dia més
i que deploro dolorosament.
I pensar que hi ha tanta bona gent
que troba bé la cosa tal com és!

Conjuntures històriques, ai las,
d'antuvi geogràfiques, oh déus!
ens han menat, fatals i pas a pas,
a la barreja dels meus mots i els seus!

Ens fan la llei i així, poden jurar
que els nostre verb és estergit del d'ells,
o caricaturesc, provincià,

i ho bramen i ho fan córrer, els malespells!
¿Per què la nostra llengua, el català,
és tan semblant -i tant!- al castellà?

Si, són germans, però, no hi ha germans
prou diferents, ben dissemblants?

I ara diré una cosa bruta:

Ahuc hauria preferit

-per tal de fer-lo molt més distingit-
que el ~~castellà~~ català fos fill de puta!

P.Q.

B. novembre 82

Pere Quart

Al caríssim Joanet Vinyoli, en commemoració del triomf del socialisme anal fabet (en què?) i del fanatisme femení (dretes) i del viatge pontifical, providencialment precedit i seguit dels salvatges aiquats als Països si fa no fa Catalans.

glòria i brutícia a les altures (cambres legislatives i ministeris) i als baixos fang i merda als xais de l'orra voluntat!
Ben Ferr